

Wat gebeurt er als ouder wordende leden van b.v. probusclubs mentale en fysieke klachten krijgen en wat zijn de gevolgen die daarmee gepaard kunnen gaan? Wat kan en zou de rol van een bestuur en de leden daarin kunnen zijn?

Er kan een beeld gaan ontstaan n.a.v. signalen van familie, groepsleden of vanuit het bestuur dat er bij een lid een probleem zich aan het ontwikkelen is. Een probleem dat voor een lid of incidenteel meerdere leden het bijwonen van de probus bijeenkomsten gaat beïnvloeden. Het gaat vaak over fysieke of geestelijk klachten, een proces dat van moeilijk tot zeer problematisch kan worden. Dit kan worden veroorzaakt doordat een lid een beroerte heeft gekregen en daardoor NAH (Niet Aangeboren Hersenletsel) is ontstaan. Ook bestaat de mogelijkheid dat het gaat over het lijden aan vormen van Dementie of Alzheimer. Ook kan het zijn dat door fysieke beperkingen zelfstandig de bijeenkomsten bezoeken niet meer lukt.

Om te komen tot een aanvaardbare en zorgvuldige situatie voor de leden en de bijeenkomst, is het van belang dat een bestuur gaat zoeken naar een oplossing voor de boven geschetste situaties.

De volgende mogelijkheden zijn er om te onderzoeken :

- In gesprek gaan met familieleden of directe naasten, hoe zij de situatie benaderen en wat zij voor ideeën hebben, om aansluitend na gezamenlijke afstemming te komen tot het uitwerken van een voorstel dat voor alle partijen het juiste pad is wat kan worden ingeslagen.
- Zoveel mogelijk ex- en interne kennis en expertise raadplegen (afhankelijk van de situatie) om tot een goed eindresultaat te komen.
- Indien een lid in een verzorgingshuis verblijft, overleg plegen met de leiding en de behandelaars.
- Vaak is er intern binnen de probusgroep kennis en kwaliteit (arts of ervaringsdeskundigheid van een lid die NAH heeft gehad) die een bestuur kunnen ondersteunen om te komen tot een goede en voor alle partijen fijne werkbare situatie.
- Beschikbare organisaties: professionals in NAH (landelijk) en regionale NAH , Landelijk voor Dementie en Alzheimer, ook beide regionaal. Vaak ondersteund door plaatselijke deskundigheid, die ook een uiterst professionele en welkome bijdrage kunnen leveren.
- Internet is hierbij een goed medium om te raadplegen, omdat daar duidelijk wordt dat iedere patiënt op een andere manier reageert op bovengenoemde aandoeningen.
- Om te komen tot een goede en voor iedereen werkbare en plezierige situatie, is het goed om een **Plan van Aanpak** te realiseren.

Plan van aanpak:

Aandachtspunten en voorstellen bij een eventuele oplossing of aanpak.

- Werkgroep samenstellen van bestuur en aanwezige interne Probus deskundigheid
- Gesprekken voeren met familieleden of naasten die het Probuslid goed kennen.
- Indien relevant gesprekken voeren met verzorgingshuis.
- Professionele hulp benaderen landelijk en uiteindelijk regionaal.
- Gesprekken voeren met het Probus lid in het bijzijn van familie of begeleider(s).
- Komen tot een voorstel dat voor alle partijen werkbaar en uitvoerbaar is.
- Voorstel uitwerken, met inachtneming van het aanpassen of bijstellen bij het verslechteren van de geestelijke en fysieke situatie van het Probuslid.

Als er na gezamenlijk overleg wordt besloten, dat het lid de bijeenkomsten kan blijven bijwonen, zijn de volgende stappen een optie:

- Probus lid wordt voor elke bijeenkomst gehaald en thuis gebracht.
- Zolang het lid het geestelijk en fysiek kan opbrengen volgt hij de gehele bijeenkomst.
- Bijwonen van de bijeenkomsten qua tijd inkorten, van vier terug naar drie of twee uur.
- Leden van de probus- club inschakelen voor vervoer (wisselend) en permanent begeleiden gedurende de hele bijeenkomst. Schema maken van de leden voor vervoer en begeleiding.

Als fysiek bezoeken van de bijeenkomsten noodzakelijk wordt met ondersteuning van professionals zijn de volgende mogelijkheden een optie.

- Als blijkt in de loop van de tijd dat door mentale en fysieke klachten halen en brengen met eigen auto door de leden niet meer mogelijk is, onderzoeken wat de mogelijkheid is van het inschakelen van b.v. een rolstoelbusje.
- Uitzoeken i.s.m. de familie of verzorgingshuis of dit via de WMO kan of dat dit privé kan worden gerealiseerd.

Als de fysiek e geestelijke situatie een reden zijn dat bijeenkomsten bezoeken niet meer tot de mogelijkheden behoort, kunnen de volgende stappen een optie zijn:

- Probusleden kunnen zelf niet meer adequaat hulp verlenen tijdens de bijeenkomsten, omdat er professionele medische handelingen noodzakelijk zijn.
- Periodiek thuisbezoeken verzorgen door de leden, 1 a 2 x per maand in overleg met het lid, familie, naasten of het verzorgingstehuis.
- Als communicatie met het lid niet meer werkt via de computer zijn de mogelijkheden, b.v. videobellen, en de e-mailcontact laten verlopen via een familielid, naasten of het verzorgingshuis.

Conclusie:

Zeer belangrijk uitgangspunt van een bestuur: maximale transparantie naar het lid en de familie of begeleiders.

Dit is een probleem waarmee naar alle waarschijnlijkheid meerdere Probus organisaties te maken kunnen krijgen.

Niets doen en hopen dat het zichzelf oplost is een mogelijkheid die slechts in enkele gevallen opgaat.

Maar binnen een probus groep (bestuur) vooraf nadenken hoe te handelen, voordat zich een genoemd probleem voordoet is vaak een betere optie.

De kracht van een probusgroep is om de leden hier maximaal bij te betrekken om zo de Probus basis uitgangspunten met elkaar nogmaals te bevestigen.

“Het Bevorderen van Saamhorigheid en Vriendschap”